

Το αίμα της Μικρασίας και οι αμαρτίες του Γένους (Στέλιος Κούκος)

/ [Πεμπτούσια· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=170698>]

Μικρασία 1922: Γενοκτονία, εθνοκάθαρση και οι αμαρτίες του γένους

Το β' μέρος του αφιερώματος «Μικρασιατική τραγωδία» της «Μακεδονίας της Κυριακής», 24/9/2017 μέσα από δημοσιεύματα της εφημερίδας της 4ης και 6ης Σεπτεμβρίου 1922.

Αποκάλυψη: «Εγώ Ιωάννης [...] ήκουσα φωνήν οπίσω μου μεγάλην ως σάλπιγγος λεγούσης· ο βλέποις γράψον εις βιβλίον και πέμψον τας επτά εκκλησίας. εις Έφεσον και εις Σμύρναν και εις Πέργαμον και εις Θυάτειρα και εις Σάρδεις και εις Φιλαδέλφειαν και εις Λαοδίκειαν».

Μικρασία 1922: Και να οι πόλεις, οι εκκλησίες και ο αρχαίος πολιτισμός της Μικρασίας ένας σωρός πλέον αποκαΐδια, σκόνη, καπνός και θύμησες. Οι άνθρωποι δολοφονημένοι, εξανδραποδισμένοι, ορφανοί, βάνουσα κακοποιημένοι, ψυχή τε και σώματι, έντρομοι, αποδιωγμένοι, άστεγοι, πεινασμένοι, προδομένοι, χωρίς στον

ήλιο μοίρα, σε έσχατη απόγνωση, κατατρεγμένοι...

Πλέον τα τάγματα εργασίας και οι εξαντλητικές πορείες θανάτου, οι μέθοδοι δηλαδή γενοκτονίας και εθνοκάθαρσης των Ελλήνων και των Αρμενίων της Μικράς Ασίας, εκτελούνται συνοπτικά χωρίς κανένα πρόσχημα. Το γενικό ξεκαθάρισμα, το ξεσκαρτάρισμα των αναπνοών και των πεποιθήσεων των ψυχών του χώρου είναι απόλυτο. Αλλά δεν είναι μόνον αυτά τα γένη και οι εθνότητες που «περισεύουν»! Είναι και οι Ασσύριοι και λίγο μετά οι Κούρδοι. Αλλά ακριβώς πόσες είναι οι εθνότητες που αποτελούν τον πληθυσμό της Τουρκίας; Πάμπολλες! Και οι περισσότερες βεβαίως, αν δεν ενσωματωθούν, περισεύουν. (Μόνον τους δικούς τους που βρίσκονται στη Δυτική Ευρώπη ο πρόεδρος Ερντογάν καλεί να μην ενσωματωθούν). Μέχρι σήμερα διεξάγεται ένας ποικιλόμορφος, χωρίς τελειωμό αγώνας για την εξαφάνισή τους. Χωρίς να νοιάζονται ότι αποτελούν ένα κράτος που χτυπά την πόρτα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να γίνουν εταίροι της. Βέβαια, όσο κι αν μέχρι πρόσφατα υπερίσχυαν για την ένταξή τους οι οικονομικοί των πολιτικών και των ανθρωπιστικών παραγόντων, τώρα κάτι αλλάζει. Άλλωστε ο νεοσουλτάνος φόρεσε ξανά το σαρίκι που απέβαλε ο Κεμάλ Πασάς (Ατατούρκ). Ένας αντί Κεμάλ ή καλύτερα ένας «σείχης στη θέση του σείχη» περιβεβλημένος όλο το θρησκευτικό φαρισαϊσμό, έναν φανατισμό που γεννά πάντα το φασισμό! Αντίστοιχης δολιότητας βεβαίως ήταν και ο μακελάρης Κεμάλ. Δύο εκδοχές μίας πολιτικής: σοβινισμός και εθνικισμός χωρίς έλεος!

Ο ρώσος νομπελίστας Αλεξάντερ Σολζενίτσιν έγραψε πως ποτέ δεν κατάλαβε αυτό

που λέγεται για την Κωνσταντινούπολη, πως εάλω λόγω των αμαρτιών των Βυζαντινών. Και συμπλήρωσε πως προσπαθώντας να καταλάβει γιατί επικράτησε ο κομμουνισμός στη Ρωσία δεν βρήκε άλλη, διαφορετική απάντηση από αυτήν που λέγεται για το Βυζάντιο.

Έτσι και εμείς σήμερα στο ερώτημα και στον προβληματισμό για ποιον λόγο επήλθε η συμφορά της Σμύρνης, πέρα από τη δεδομένη και έμπρακτη τουρκική πολιτική γενοκτονίας και εθνοκάθαρσης, θα επικαλεστούμε και τις αμαρτίες του γένους. Γιατί τι άλλο ήταν ο Εθνικός Διχασμός, που έφτασε ακόμη και σε απόπειρα δολοφονίας του Ελευθερίου Βενιζέλου -και μάλιστα ενώ βρισκόταν στη Γαλλία- και στη δολοφονία του αντιπάλου του Βενιζέλου, συγγραφέα, διπλωμάτη και βουλευτή Ίωνα Δραγούμη, εν μέσω Αθηνών από έξαλλους οπαδούς του πρώτου; Ερήμην βεβαίως του Βενιζέλου.

Πόσο προφητικοί λοιπόν είναι οι στίχοι του Διονυσίου Σολωμού, που γράφει: «Μην ειπούν στο στοχασμό τους/ Τα ξένα έθνη αληθινά: / Εάν μισούνται ανάμεσό τους / Δεν τους πρέπει ελευθεριά»//. Και όπως γνωρίζετε, τα ξένα έθνη ήταν πάντα καθοριστικά για τη λευτεριά της Ελλάδας. Και τότε εκεί στη Μικρασία, και όπως γνωρίζουμε, και τώρα! Δεν πρέπει λοιπόν να αναρωτηθούμε και εμείς τι κάνουμε, για να αποτρέψουμε τις ποικίλες καταστάσεις Αποκάλυψης, που μας απειλούν απροκάλυπτα;

Και όσον αφορά τα δημοσιεύματα της «Μακεδονίας» των ημερών εκείνων βρίσκω ιδιαίτερα συγκλονιστική τη μετάδοση από το θωρηκτό «Αβέρωφ» της εξής είδησης: «Ταύτην την στιγμήν επερατώθη η επιβίβασις του Γ' Σώματος. Το πέρας του Μικρασιατικού αγώνος κλείει». Και βέβαια πώς κλείει!